

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 131
din 21.01.2008**

Dosar nr.: 415/2007

Petiția nr.: 7588/23.07.2007

Petent: C R L și C M I

Reclamat: Primăria Sector 3, prin reprezentant și Consiliul Local Sector 3
București

Obiect: discriminare prin neacordarea de către autoritățile publice a unor
locuri de parcare pentru autovehicule

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. C R L și C M I cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Primăria Sector 3 și Consiliul Local Sector 3 București, cu sediul în str.
Parfumului, nr. 2-4, Sector 3, București.

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea petentelor vizează discriminarea săvârșită prin nealocarea,
respectiv nerepartizarea unor locuri de parcare solicitate de petente, pentru
autovehiculele pe care le dețin.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petentele arată că s-au adresat prin cereri scrise autorităților locale, în speță, Serviciului de impozite și taxe-compartiment locuri de parcare, din cadrul Primăriei Sector 3, pentru a obține repartizarea unui loc sau două de parcare pentru autoturismele pe care le dețin, însă deși a început marcarea, și s-au prezentat în vederea repartizării, li s-a comunicat că locurile de parcare s-au epuizat.

3.2. Petentele arată că pentru a nu se crea inegalități și discriminări, poate ar trebui să se acorde cât mai puține locuri nominalizate.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate cu nr. 7588 din 23.07.2007, formulată de petente, în temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr.13975 din 01.11.2007 au fost citate petentele. Prin adresa înregistrată cu nr. 13971 din 01.11.2007 a fost citată Primăria Sectorului 3 București, prin reprezentant. Prin adresa cu nr. 13974 din 01.11.2007 a fost citat Consiliul Local al Sectorului 3 București, prin reprezentant, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 27.11.2007. La termen s-au prezentat petentele. Petentele au depus probe, înscrisuri și fotografii privind amplasamentele imobilelor în care locuiesc, spațiile din jurul blocului, locurile de parcare.

4.3. Prin adresa înregistrată cu nr. 8042 din 07.08.2007, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere al Consiliului Local al Sectorului 3 București cu privire la obiectul petiției. De asemenea, prin adresa cu nr. 8041 din 07.08.2007 s-a solicitat punctul de vedere al Primăriei Sector 3 București. Prin adresa înregistrată cu nr. 8471 din 16.08.2007, Primăria Sector 3 a comunicat punctul său de vedere Colegiului Director.

4.4. Prin adresa înregistrată cu nr. 17458 din 29.11.2007, Colegiul Director a comunicat Primăriei Sector 3 înscrisurile și fotografiile depuse ca probatoriu și a solicitat punctul de vedere cu privire la aceste elemente de probă. Prin adresa înregistrată cu nr. 19392 din 18.12.2007, Primăria Sector 3 a comunicat punctul său de vedere.

V. Susținerile părților

Susținerile petentei

5.1.1. Petentele arată că s-au adresat prin cereri scrise autorităților locale, în speță, Serviciului de impozite și taxe-compartiment locuri de parcare, din

cadrul Primăriei Sector 3, pentru a obține repartizarea unui loc sau două de parcare pentru autoturismele pe care le dețin, însă deși a început marcarea, și s-au prezentat în vederea repartizării, li s-a comunicat că locurile de parcare s-au epuizat.

5.1.2. În temeiul legii nr. 544/2001, prin cererile înregistrate cu nr. 51676/09.05.2007 și 53746 din 15.05.2007 petentele au solicitat Primăriei Sector 3 să comunice câte locuri de parcare au fost repartizate locuitorilor blocului B10, câte locuri au fost repartizate pentru fiecare bloc, respectiv B11, A8, B7, B8, B6A, unde sunt localizate parcările pentru blocul B10, care sunt criteriile de acrodare a locurilor de parcare etc.

5.1.3. Petentele arată că în data de 31.05.2007 au fost primite în audiență la dl. Viceprimar al Sectorului 3 aducându-i la cunoștință că pentru a asigura evitarea inegalităților și a discriminărilor, poate ar trebui să fie acordate mai puține locuri nominalizate.

Susținerile Primăriei Sector 3 București

5.2.1. Primăria Sector 3 prin punctele de vedere remise Colegiului Director arată că în conformitate cu prevederile Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 32/1994, locurile de parcare în parcajele de reședință se atribuie ținându-se cont de numărul de locuri autorizate de către Administrația Străzilor din cadrul Primăriei Municipiului București.

5.2.2. Parcare la care se refera petentele, parcare de reședință, este o parcare comună pentru blocurile nr. 6A, 7, 8 și 10, parcare ce are un număr de 32 de locuri.

5.2.3. În ceea ce privește modalitatea de atribuire a locurilor de parcare, acestea se atribuie solicitanților care au obținut în prealabil autorizația emisă de către Administrația Străzilor din cadrul Primăriei Municipiului București. În conformitate cu prevederile legale în vigoare, prioritari în atribuirea unui loc de parcare sunt persoanele cu handicap și foștii deținători de garaje ce au fost desființate.

5.2.4. Art. 10 din H.C.G.M.B. nr. 32/2004 prevede faptul că: „în parcajele de reședință se atribuie locurile de parcare în proporție de un loc de parcare pentru fiecare apartament”. Însă în acest context, este de reținut faptul că în prezent, în Sectorul 3, numărul solicitărilor privind un loc de parcare este mult mai mare decât numărul de locuri de parcare autorizate.

5.2.5. Se arată că prin adresa cu nr. 55800 din data de 04.06.2007, Serviciul Relații Publice al Primăriei a comunicat petentei că solicitarea privind obținerea unui loc de parcare se află în atenția serviciului specializat-Serviciul Parcări, urmând ca în cazul suplimentării numărului de locuri de parcare, să aibă prioritate în obținerea unui astfel de loc.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, Colegiul Director reține potrivit petiției aflate la dosar că, în opinia petentei fapta de discriminare este săvârșită prin nerepartizarea unui loc de parcare pentru autoturismele pe care le dețin. (vezi infra parag. 5.1.1.-5.1.3.)

7.1. **În drept**, în analiza faptelor sau actelor de discriminare, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

7.3. Curtea Constituțională a României a statuat cu valoare de principiu că „principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență. (Vezi Decizia nr.70 din 15 decembrie 1993, Decizia nr.307 din 27 decembrie 1994, Decizia nr.139 din 19 noiembrie 1996, Decizia nr.20/2000, Decizia nr.49/2000, Decizia nr.126/2000, Decizia nr.151/2000 și altele) În același sens, cu referire la interpretarea și aplicarea prevederilor art.16 alin.1 și 2 din Constituție, prin Decizia nr.1 din 8 februarie 1994 Plenul Curții Constituționale a statuat că „Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite”.

7.4. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau

preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.5. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură aspectele ridicate de petente sunt de natură discriminatorie sau sunt induse distincții care au efect discriminatoriu, astfel cum este prevăzut în art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată.

7.6. Reținând definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 trebuie constatată o deosebire, excludere, restricție sau preferință. Sub aspectul circumstanței concretizate într-un tratament diferit, care întrunește elementul constitutiv al art.2 alin.1, generic deosebire, restricție, excludere, preferință, și care față de obiectul dedus soluționării trebuie să fie materializat, Colegiul Director reține din probele aflate la dosar ca petentele nu au obținut repartizarea unui loc de parcare deoarece locurile în speță s-au epuizat. (vezi infra parag. 5.1.1.) Din înscrisurile depuse la dosar, Colegiul Director observă că autoritățile locale au comunicat petentelor faptul că cererea privind acordarea unui loc de parcare este în atenția autorității, urmând ca în momentul în care locația solicitată va fi amenajată și marcată să fie repartizat un loc de parcare (adresa cu nr. 70112 din 06.07.2007) În același sens, adresa cu nr. 59800 din 24.06.2007 precizează „Solicitarea dumneavoastră, privind obținerea unui loc de parcare, este în atenția serviciului nostru, iar în cazul suplimentării locurilor de parcare, numărul de ordine rămâne prioritar în acordarea unui loc”. Prin adresa cu nr. 91480 din 24.09.2007 se arată că „Serviciul Parcări a analizat și propus la Comisia Tehnică ptr. Siguranță și fluența Circulației din cadrul Primăriei Capitalei crearea unei parcări pe latura blocului B10”...”când Serviciul Parcări va primi autorizarea acestei parcări vă va informa ptr. a vă prezenta...pentru atribuirea unui loc de parcare”.

7.7. Colegiul Director reține că parcare la care se referă petentele, parcare de reședință, este o parcare comună pentru blocurile nr. 6A, 7, 8 și 10, parcare ce însă are un număr limitat de 32 de locuri. (vezi în acest sens infra parag. 5.2.2.) Reținând aspectele invocate de părți, Colegiul Director are în vedere faptul că atribuirea locurilor de parcare este corelativă și spațiului fizic disponibil, în special numărului de locuri de parcare autorizate. Acestui element de fapt se adaugă numărul de solicitări corespunzător numărului de spații disponibile, care

în practica poate să nu fie proporțional ci diferit. Astfel, situația existenței unei cereri care depășește limita locurilor de parcare disponibile, nu poate fi reținută ca lipsită de justificare rezonabilă și obiectivă. Acest aspect trebuie privit inclusiv din prisma aspectelor tehnice de autorizare a unor astfel de locuri. În acest context, Colegiul Director observă că per ansamblu, în Sectorul 3, numărul solicitărilor privind un loc de parcare este mult mai mare decât numărul de locuri de parcare autorizate.

7.8. De altfel, Colegiul Director ia act că, din acest punct de vedere, nerepartizarea unui loc de parcare petentelor a fost corelativă spațiului indisponibil pentru parcare, la momentul respectiv. Or, din probele analizate nu au putut fi reținute alte motive în acest sens.

7.9. În speță, reținând susținerile părților, Colegiul Director din probele aflate la dosar, are în vedere, ipso facto, plasarea petentelor în raport de analogie sau comparabilitate cu alte persoane, îndruidite la solicitarea unui spațiu de parcare pentru autovehicul, însă în raport cu definiția discriminării, persoanele aflate în situație analoagă or comparabilă, sunt tratate diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. (vezi infra parag. 7.4.) Subsecvent, Colegiul Director trebuie să analizeze dacă tratamentul ipotetic diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit mobilul determinant în aplicarea acestui tratament. Colegiul Director reține că, art.2 alin.1 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare deoarece, criteriile expresis verbis enumerate de lege sunt completate cu sintagma „sau orice alt criteriu” ceea ce, practic oferă posibilitatea reținerii oricărui alt criteriu nespecificat de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare, dar care este circumstanțiat în fapt.

7.10. Condiția criteriului ca mobil determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca element care este concretizat, materializat și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit indus și criteriul interzis de lege. În considerarea acestor elemente, coroborat aspectelor deduse soluționării, din probele aflate la dosar, Colegiul Director nu poate reține materializarea unei circumstanțe care să fi dat naștere unui tratament diferit, respectiv un raport de cauzalitate între faptele imputate de petente și eventuale criterii interzise de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Or, în speță, spre exemplu, petentele nu au precizat expersis verbis, un criteriu în virtutea căruia consideră ca ar fi fost discriminate.

7.11. În raport cu aceste considerente, faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire restricție, excludere, deosebire, preferință între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit datorită unuia din

criteriile prevăzute de lege și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. faptele prezentate nu constituie acte de discriminare, conform Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. clasarea dosarului;

3. se va răspunde petentelor în sensul celor hotărâte;

4. o copie a hotărârii se va transmite părților C R L și C M I , cu domiciliul în

Primăria Sector 3 și Consiliul Local Sector 3 București, cu sediul în str. Parfumului, nr. 2-4, Sector 3, București.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

COMSA CORINA NICOLETA– Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării 26.02..2008

Red: G.D. Exem. 4

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

